

VEJLEDNING

Beskatning af frirejser

Samt delvise frirejser og rejse mellem midlertidig arbejdsplads m.v. og sædvanlig bopæl.

INDHOLD

Inatsisartut har med § 19 b i Inatsisartutlov nr. 11 af 1. december 2021 om ændring af landstingslov nr. 12 af 2006 om indkomstskat¹ vedtaget nye regler om beskatning af frirejser. Reglerne har virkning fra og med indkomståret 2022.

Denne vejledning behandler:

- Frirejser
- Delvise frirejser
- Rejser fra midlertidige arbejdssteder m.m. til sædvanlig bopæl

Vejledningen omfatter rejser, som den ansatte får betalt af en arbejdsgiver, og hvor rejsen foretages af private hensyn. Vejledningen finder desuden anvendelse for personer, der er valgt til medlem af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Naalakkersuisut, Inatsisartut og kommunalbestyrelser.

Med betegnelsen "arbejdsgiver" menes i denne vejledning enhver indeholdelsespligtig arbejdsgiver, hvervgiver, forening, aktieselskab, fond, kommune, institution, råd, nævn m.v., der udbetaler A-indkomst af den art, der er nævnt i § 75, stk. 1 og 2.

¹ Alle lovhenvvisninger er til landstingslov om indkomstskat (med senere ændringer) medmindre andet er angivet i teksten.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning	2
Hovedreglen	4
Undtagelser	5
Skattefri feriefrirejse	5
Til- og fratrædelsesrejser	5
Rejser ved forflyttelse	5
Rejser ved nærtståendes kritiske sygdom eller død	5
Frirejser	6
Frirejser - den skattemæssige værdi	6
Frirejser fra midlertidigt arbejdssted m.m.	8
Formålet	8
Omfattede rejser	8
Den skattemæssige værdi	8
Midlertidigt arbejdssted	8
Fast arbejdssted, hvor den ansatte ikke må opholde sig i arbejdsfri perioder	10
Delvise frirejser	12
Formålet	12
Hvornår beskattes delvise frirejser	12
Den skattemæssige værdi – delvise frirejser	13
Eksempler på opgørelsen af delvise frirejser	13
Beskatningstidspunktet	14
Indkomståret 2022	14
Indkomståret 2023 og frem	14
Arbejdsgivers pligter ved frirejser m.v.	15
Indkomståret 2022	15
Indkomståret 2023 og frem	15
Henvisninger	16

HOVEDREGLLEN

Afholdelse af ansattes private rejseudgifter er skattepligtige ligesom løn, jf. § 13.

Det omfatter rejser, hvor rejsens hovedformål er af privat karakter, f.eks. den ansattes ferie, orlov eller afspadsering.

Erhvervsmæssige rejser er rejser, hvis hovedformål er erhvervsmæssigt. Erhvervsmæssige rejser er som udgangspunkt ikke skattepligtige for de ansatte, såfremt rejserne gennemføres i arbejdsgiverens interesse og som led i arbejdets udførelse.

Transport mellem den ansattes bopæl og det sædvanlige arbejdssted, anses for at ske i den ansattes private interesse. Hvis arbejdsgiveren afholder udgifterne til denne transport for den ansatte, er dette skattepligtigt for den ansatte.

En rejse defineres i skattemæssig sammenhæng som befordring mellem bopæl og arbejdssted, hvor afstanden er så stor, at overnatning hjemme ikke er mulig.

Vurderingen af om der er tale om en frirejse eller en erhvervsmæssig rejse, beror på en samlet konkret vurdering i hver enkel situation.

En arbejdsgivers afholdelse af udgifter til rejser for andre end den ansatte, f.eks. den ansattes ægtefælle eller børn, er som udgangspunkt skattepligtig for den ansatte. Dog kan en sådan rejse være skattefri, såfremt der er tale om en feriefrirejse efter § 34, nr. 15, eller en til- og fratrædelsesrejse. Der henvises til afsnit 3 om undtagelser fra hovedreglen.

Skattemæssigt svarer værdien af skattepligtige rejser til de udgifter, som arbejdsgiveren har afholdt til rejsen, jf. § 19 b, stk. 1, 1. punktum.

Af praktiske hensyn er der fastsat maksimalsatser for frirejser indenfor Grønland og til destinationer med direkte forbindelse fra Grønland jf. § 19 b, stk. 2. Der henvises til afsnit 4 om frirejser.

Desuden beskattes rejser fra *visse midlertidige arbejdssteder m.m. til ansattes bopæl*, lempeligere, jf. § 19 b, stk. 3. Der henvises til afsnit 5 om midlertidigt arbejdssted m.m.

Delvise frirejser

Fra og med 1. januar 2022 er der indført nye regler om delvise frirejser. Delvis frirejser er erhvervsmæssige rejser, der indeholder et væsentligt privat element i form af feriedage, orlov eller afspadsering, og som opfylder betingelserne for at blive skattepligtige, jf. § 19 b, stk. 3. Der henvises til afsnit 6.

Rejser med delvis egenbetaling fra den ansatte

Rejser med egenbetaling er en rejse, hvor den rejsende selv har betalt en del af udgiften til rejsen. Dette benævnes også nogle gange en delvis frirejse. Beskatningen reduceres i disse tilfælde med den ansattes egenbetaling.

UNDTAGELSER

Skattefri feriefrirejse

En feriefrirejse om året er skattefri, når den gennemføres efter de for tjenestemænd gældende regler jf. § 34, stk. 1, nr. 15. Har en ansat mere end 1 feriefrirejse, skal den (eller de) beskattes.

Om rækkevidden af skattefrie feriefrirejser henvises til Skattestyrelsens vejledning af 25. april 2008 vedrørende beskatningen af feriefrirejser.

Til- og fratrædelsesrejser

Til- og fratrædelsesrejser er rejser mellem bopæl og tjenestestedet, der sker ved ansættelse og ved ophør af ansættelse.

Rejsen gennemføres fra den ansattes oprindelige bopæl til arbejdsstedet, hvor den ansatte tager ny bopæl.

Rejser under et igangværende ansættelsesforhold anses ikke for til- og fratrædelsesrejser, men kan være rejse ved forflyttelse.

Udgifter til til- og fratrædelsesrejser anses for medgået til dækning af den ansattes rejseudgifter og er af den grund skattefri. Det omfatter også til- og fratrædelsesrejser for ægtefælle, samlevende partner og børn under 18 år, der indgår i den ansattes husstand. Det er ikke et krav, at den ansatte og dennes husstand skal rejse samtidigt, for at rejsen anses som en til- eller fratrædelsesrejse.

Rejser ved forflyttelse

Rejser ved ansøgt eller beordret forflyttelse behandles som til- og fratrædelsesrejser. I udgangspunkt anses sådanne rejser for gennemført i arbejdsgiverens interesse og rejsen beskattes derfor ikke hos modtageren.

Rejser ved nærtståendes kritiske sygdom eller død

En arbejdsgiver kan afholde udgifterne til den ansattes rejse ved en nærtståendes kritiske sygdom, nært forestående død eller død/begravelse.

Der er langvarig praksis for ikke at anse sådanne rejser for skattepligtige for modtagerne. Lovændringen i 2021 havde ikke til formål at ændre denne praksis.

FRIREJSER

§ 19 b, stk. 2, indeholder maksimalsatser for frirejser.

Beskatningen gennemføres som udgangspunkt efter de fastsatte satser, uanset om udgiften til rejsen har oversteget satserne.

Såfremt rejsen har været gennemført til et dokumenteret mindre beløb end de fastsatte satser, sker beskatningen alene til den af arbejdsgiveren afholdte udgift.

Beskatning af værdi af frirejser med de § 19 b, stk. 2, anførte satser, omfatter kun frirejser mellem arbejdssted og den ansattes bopæl eller København. I stedet for København kan anvendes en anden destination med direkte flyforbindelse fra Grønland, når prisen på rejsen ikke overstiger, hvad en rejse til København ville have kostet.

I det omfang en rejse ikke omfattes af § 19 b, stk. 2, beskattes skatteyderen af de udgifter, som arbejdsgiveren har afholdt til rejsen, når der er tale om en skattepligtig frirejse.

Frirejser - den skattemæssige værdi

Af § 19 b, stk. 2, nr. 1-3, fremgår den maksimale skattemæssige værdi af frirejser.

Maksimalsatserne for indkomståret 2022 er:

- kr. 17.680 pr. frirejse pr. person.
- kr. 8.840 pr. barn på 2 til 11 år.
- kr. 1.760 pr. barn under 2 år.

Satserne reguleres årligt efter satstilpasningsprocenten og offentliggøres af Skattestyrelsen senest d. 10. oktober i året forud for det indkomstår, hvor satserne skal gælde.

Udgifter til skattepligtige rejser udenfor Grønland samt destinationer, der ikke har direkte forbindelse fra Grønland, ansættes således:

Eksempel

En ansat i Qaanaaq får betalt en frirejse til Australien. Værdien af hele rejsen udgør 40.000 kr. Prisen på rejsen fra Qaanaaq til København og retur udgør 20.000 kr. Prisen på rejsen fra København til Australien og retur udgør 20.000 kr.

Den skattemæssige værdi af rejsen udgør i indkomståret 2022 (17.680 kr. for rejsen til Qaanaaq og retur + 20.000 kr. =) 37.680 kr.

Indenfor satserne kan der alene afholdes udgifter til billetter inklusiv rejseplanbetinget overnatning og lufthavnsafgifter.

Der kan ikke afholdes tillægsydelse, såsom billeje, restaurantbesøg, sommerhusleje, charterferie m.v., selvom beløbene holdes under maksimumgrænsen. Såfremt sådanne udgifter er afholdt af arbejdsgiveren, beskattes den ansatte særskilt af den udgift arbejdsgiveren har afholdt.

Eksempel

En ansat, samt dennes ægtefælle og 1 barn på 9 år får betalt en frirejse fra Uummannaq til København og retur. Værdien af rejsen udgør i alt 50.000 kr., inkl. udgift til hotelovernatning for familien i Ilulissat begge veje.

Den skattemæssige værdi i indkomståret 2022 udgør i alt kr. 44.200 (2 gange 17.680 plus 8.840).

I tilfælde hvor den ansatte refunderer en del af de udgifter arbejdsgiveren har afholdt, beskattes forskellen mellem rejsens faktiske pris, og det beløb den ansatte har refunderet, dog højst maksimumsatsene.

Eksempel

En ansat modtager en frirejse til en værdi af 25.000 kr. fra Tasiilaq til Upernavik og retur.

Den ansatte har refunderet halvdelen af prisen til arbejdsgiveren (12.500 kr.).

Da prisen på rejsen (25.000 kr.) overstiger den i indkomståret gældende maksimumsats på 17.680 kr., skal den ansatte beskattes af maksimumsatsen. Da den ansattes egenbetaling kan fratrækkes udgør den skattemæssige værdi (17.680 kr.- 12.500 kr. =) 5.180 kr.

Udgifter til rejser udenfor Grønland samt destinationer, der ikke har direkte forbindelse til og fra Grønland, ansættes således:

Eksempel

En ansat i Qaanaaq får betalt en frirejse til Australien. Værdien af hele rejsen udgør 40.000 kr. Prisen på rejsen fra Qaanaaq til København og retur udgør 20.000 kr. Prisen på rejsen fra København til Australien og retur udgør 20.000 kr.

Den skattemæssige værdi af rejsen udgør i indkomståret 2022 (17.680 kr. for rejsen til Qaanaaq og retur + 20.000 kr. =) 37.680 kr.

Indenfor satserne kan der alene afholdes udgifter til billetter inklusiv rejseplanbetinget overnatning og lufthavnsafgifter.

Der kan ikke afholdes tillægsydelse, såsom billeje, restaurantbesøg, sommerhusleje, charterferie m.v., selvom beløbene holdes under maksimumgrænsen. Såfremt sådanne udgifter er afholdt af arbejdsgiveren, beskattes den ansatte særskilt af den udgift arbejdsgiveren har afholdt.

FRIREJSER FRA MIDLERTIDIGT ARBEJDSSTED M.M.

Formålet

§ 19 b, stk. 4, indeholder undtagelser til § 19 b, stk. 1-2. § 19 b, stk. 4, omfatter personer udsendt til midlertidige arbejdssteder eller særlige arbejdssteder.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte beskatningen af de rejser, der hidtil har været omfattet af særreglerne om ”personer udenfor kommunal inddeling m.m.” i meddelelser fra Skattestyrelsen.

Omfattede rejser

Bestemmelsen omfatter frirejser, der gennemføres i ferieøjemed. Omfattet er rejser der gennemføres med henblik på den ansattes ferie og afspadsering.

Det beror på en samlet konkret vurdering, hvorvidt det må anses for en frirejse omfattet af § 19 b, og dernæst på, hvorvidt rejsen omfattes af § 19 b, stk. 4.

Bestemmelsen omfatter kun ansatte, der arbejder ved:

- Midlertidige arbejdssteder, eller
- Faste arbejdssteder, hvor ansatte ikke må opholde sig i arbejdsfrie perioder.

Det er i begge tilfælde en betingelse, at rejsens destination er den ansattes sædvanlige bopæl.

Rejser til andre destinationer end den sædvanlige bopæl omfattes ikke af reglen, men må behandles efter de almindelige regler om frirejser.

Såfremt den ansatte ikke har en sædvanlig bopæl, omfattes rejsen ikke af § 19 b, stk. 4. Rejsen vil i stedet være omfattet af de almindelige regler om frirejser, idet arbejdsstedet i disse tilfælde anses for den sædvanlige bopæl.

Den skattemæssige værdi

Rejser omfattet af reglen beskattes med en værdi af 2.000 kr. pr. rejse (tur-retur).

Reglerne om skattefri feriefrirejser finder fortsat anvendelse, hvorfor bestemmelsen omfatter rejser, der ligger ud over en årlig skattefri feriefrirejse.

Midlertidigt arbejdssted

Et midlertidigt arbejdssted kan være et byggeprojekt. Det centrale er, at projektet står på i en tidsbegrænset periode og er et afgrænset projekt.

Bestemmelsen om midlertidigt arbejdssted er hovedsageligt møntet på større bygge- og anlægsprojekter, hvor de ansatte udfører arbejde for en arbejdsgiver på et midlertidigt arbejdssted.

Et større byggeprojekt kan have en længere tidsmæssig varighed, hvorfor de ansatte, mens projektet gennemføres, får betalt rejser til deres sædvanlige bopæl, og hvor formålet med rejsen er ferie. Det beror på en konkret vurdering, hvorvidt der er tale om en større byggeprojekt, der er omfattet af bestemmelsen. Projekter, der har en anlægssum på mindst 500 mio. kr., vil anses som et større anlægsprojekt. Dette udelukker dog ikke at anlægsprojekter med en anlægssum på mindre end 500 mio. kr. kan omfattes af bestemmelsen. Dette afhænger af den tidsmæssige varighed af anlægsarbejdet, herunder hvorvidt arbejdet sker ved brug af rotationsordninger, hvor den samme ansat indgår i en rotation med arbejde, ferie/afspadsring, og dernæst genoptager arbejde på det samme byggeprojekt, og hvor arbejdsgiveren betaler rejserne.

Det centrale er, at projektet står på i en tidsbegrænset periode og er et afgrænset projekt. Når projektet er gennemført, skifter den ansatte arbejdssted til en ny lokalitet i en anden by eller bygd. Hvis den ansatte overgår til at arbejde på andre projekter indenfor samme by eller bygd (lokalitet), bliver det anset som et fast arbejdssted. Rejser, der betales af arbejdsgiveren, må herefter behandles efter de almindelige regler. Bestemmelsen omfatter ikke situationer, hvor der er tale om mindre eller kortvarige byggeprojekter.

Bestemmelsen omfatter desuden ikke tilfælde, hvor den ansatte efter et større byggeprojekts færdiggørelse, fortsætter med at arbejde på andre byggeprojekter på samme lokalitet. I dette tilfælde anses arbejdsstedet ikke længere for et *midlertidigt arbejdssted* for den ansatte.

Eksempel 1: midlertidigt arbejdssted – større byggeprojekt

A har bopæl i Island, og er ansat hos entreprenør E A/S. A udsendes for at arbejde på et større byggeprojekt i Nuuk. A skal arbejde med betonstøbning på projektet i 8 måneder.

Arbejdet sker i en turnusordning bestående af 6 uges arbejde og herefter 3 ugers frihed indtil den del af projektet, A arbejder med, er afsluttet.

A får betalt rejsen tur-retur til sin bopæl i februar, april og juni. Formålet med rejserne er den ansattes ferie. Herefter er projektet afsluttet, og A returnerer til Island i juli.

Der er tale om et midlertidigt arbejdssted for A, og der er tale om et større byggeprojekt. Derfor omfattes rejserne af § 19 b, stk. 4 om midlertidige arbejdssteder.

Rejsen for februar måned omfattes af bestemmelsen om en skattefri feriefrirejse, jf. § 34, stk. 1, nr. 15, hvorfor denne rejse er skattefri.

Rejsen til arbejdsstedet ved arbejdets begyndelse og hjemrejsen ved afslutningen af A's arbejdsforløb, anses for erhvervsmæssige rejser.

A skal derfor beskattes af (2 x 2.000 kr.=) 4.000 kr. i 2022 for frirejserne i april og juni.

Bemærkninger til eksempel 1:

Hvis A efter færdiggørelse af projektet blev overført til at arbejde på et andet byggeprojekt i Nuuk, vil A ikke længere kunne opfattes af særreglen i § 19 b, stk. 4, da der skal være tale om et afgrænset projekt. A vil herefter skulle beskattes af evt. senere frirejser efter de almindelige regler i § 19 b, stk. 1-2. Såfremt A derimod udsendes til at arbejde på et nyt midlertidigt byggeprojekt på en anden lokalitet, vil dette nye arbejdsophold kunne omfattes af § 19 b, stk. 4.

Eksempel 2: erhvervmæssige rejser

B har bopæl i Nuuk og arbejder for entreprenør E1 A/S i Nuuk. B tager til Ilulissat i marts 2022 for at installere et ventilationssystem. B arbejder i Ilulissat i 5 uger og returnerer dernæst til Nuuk. I maj 2022 tager B til Ilulissat i 1 uge med henblik på at rette fejl og foretage kalibrering af ventilationssystemet, hvorefter B returnerer til Nuuk.

I juni 2022 tager B igen til Ilulissat i 5 uger med henblik på at løse andre opgaver i Ilulissat. I de perioder B er i Nuuk, indgår B i det almindelige arbejde hos E1 A/S.

Da rejserne sker som led i arbejdets udførelse, anses rejserne for erhvervmæssige rejser, og er derfor ikke skattepligtige for B.

Bemærkninger til eksempel 1:

Hvis A efter færdiggørelse af projektet blev overført til at arbejde på et andet byggeprojekt i Nuuk, vil A ikke længere kunne opfattes af særreglen i § 19 b, stk. 4, da der skal være tale om et afgrænset projekt. A vil herefter skulle beskattes af evt. senere frirejser efter de almindelige reglerne i § 19 b, stk. 1-2. Såfremt A derimod udsendes til at arbejde på et nyt midlertidigt byggeprojekt på en anden lokalitet, vil dette nye arbejdsophold kunne omfattes af § 19 b, stk. 4.

Fast arbejdssted, hvor den ansatte ikke må opholde sig i arbejdsfri perioder

Med et fast arbejdssted, hvor den ansatte ikke må opholde sig i de arbejdsfri perioder, menes steder, hvor sikkerhedsmæssige forhold, såvel som de faciliteter som lokaliteten har til rådighed, medfører, at de ansatte ikke må opholde sig på lokaliteten i arbejdsfri perioder.

Omfattet vil i udgangspunktet f.eks. være ansatte ved:

- Råstofprojekter der ligger væk fra beboede lokaliteter
- Ansatte ved Pituffik (Thule Air Base)

Det er arbejdsgiveren der afgør, hvorvidt de sikkerhedsmæssige forhold på arbejdsstedet, samt de tilhørende faciliteter, gør, at de ansatte ikke må opholde sig der i de arbejdsfri perioder.

Bestemmelsen omfatter dog ikke et fast arbejdssted i en by eller bygd selvom den ansatte bor i faciliteter stillet til rådighed af en arbejdsgiver. Dette opfylder ikke definitionen af et fast arbejdssted, hvor den ansatte ikke må opholde sig i de arbejdsfri perioder, idet der ikke er noget, der reelt forhindrer de ansatte i at bo i byen eller bygden i de arbejdsfri perioder. Det afgørende i disse tilfælde er de faktiske forhold på lokaliteten og ikke, hvad arbejdsgiveren har truffet af bestemmelser om anvendelsen af faciliteterne m.v.

Når der er tale om arbejdssteder, der ligger i eller nær bosteder, er det almindelige regler for beskatning af frirejser, der finder anvendelse, medmindre der er tale om et midlertidigt arbejdssted.

Eksempel: bostedsnært mineprojekt

Et mineprojekt er beliggende i sejlafstand 60 km fra nærmeste bosted. Arbejdet sker i skiftehold med 3 ugers arbejde og dernæst 1 uges frihed/ferie. De ansatte transporteres frem og tilbage mellem minen og det nærliggende bosted med arbejdsgiverens båd. Derfra foregår eventuel videre transport med fly fra den offentlige lufthavn.

A, der er ansat som minesvend og sprængningsleder, har bopæl i det nærliggende bosted. Efter de 3 ugers arbejde får A sejlturen tur/retur betalt til bostedet. Rejsen for A anses ikke for en frirejse, da rejsen sker til nærmeste beboede sted, hvorfra der er adgang til offentlige transportmuligheder.

B, der er ansat som borevogns operatør, bor i Sisimiut og bliver tilsvarende sejlet til nærmeste bosted og får desuden flyrejse (tur/retur) til sin bopæl betalt af arbejdsgiveren. For B er der tale om frirejser omfattet af § 19 b, stk. 4, hvorfor frirejser, udover 1 årlig, beskattes med 2.000 kr. tur/retur, medmindre arbejdsgiverens udgift har været lavere.

Bemærkninger til eksemplet:

Hvis rejsen fra mineprojektet til et bosted i stedet gennemføres med en helikopter eller et fastvinget fly, har dette ikke betydning for den skattemæssige behandling af rejserne. Dette kan f.eks. være, at mineprojektet ligger i nationalparken og de ansatte flyves til Nerlerit Inaat. Medarbejdere, der har sædvanlig bopæl i Nerlerit Inaat, vil i dette tilfælde ikke skulle beskattes af rejsen. Dette skyldes igen, at transporten sker til nærmeste beboede sted, hvorfra der er adgang til offentlige transportmuligheder.

Derimod vil de ansatte, der får den videre rejse til den sædvanlige bopæl i eller uden for Grønland betalt af arbejdsgiveren, i udgangspunktet skulle beskattes af denne rejse efter § 19 b, stk. 4.

DELVISE FRIREJSER

Delvise frirejser beskattes i henhold til § 19 b, stk. 3.

Formålet

Med § 19 b, stk. 3, fastsættes objektive kriterier for beskatning af delvise frirejser, baseret på den faktiske anvendelse af opholdsdagene til private formål henholdsvis arbejde på rejsen.

Reglerne erstatter delvist en skønsmæssig hovedformålsvurdering af rejser i tilfælde, hvor en rejse indeholder begge elementer. Erhvervsmæssige rejser kan fremover blive anset for delvise frirejser, hvis der faktisk afholdes ferie m.v. i et omfang, der opfylder betingelserne.

Hvornår beskattes delvise frirejser

Delvise frirejser beskattes, når én af to betingelser er opfyldt:

- Varigheden af dage anvendt til ferie, afspadsering, orlov eller tilsvarende private formål overstiger 50 procent af opholdets varighed, eller
- De private formål udgør mere end 5 dage i sammenhæng.

Det er desuden en betingelse, at værdien af den private andel udgør mindst 1.000 kr.

Opgørelsen sker på baggrund af hele dage.

Som dage, der er anvendt til erhvervsmæssige formål, anses dage, der har været anvendt i arbejdsgiverens interesse. Hvis der har været afholdt et møde på dagen, anses dagen som udgangspunkt som anvendt erhvervsmæssigt, medmindre der er tale om spekulation/omgåelse.

At den ansatte står til rådighed for at besvare arbejdsrelaterede telefonopkald eller periodisk læser og besvarer e-mails under en ferie, medfører ikke, at dagen anses for anvendt erhvervsmæssigt. Der lægges bl.a. vægt på, hvorvidt dagen i ferieregnskabet/lønregnskabet er registeret som en feriedag/afspadseringsdag m.v. for den ansatte, samt hvorvidt den ansatte aflønnes for de pågældende dage.

Ved opgørelsen af den skattemæssige værdi af den private andel ses der bort fra rejsedage, lørdage, søndage og helligdage.

Helligdage er:

▶ Nytårsaftensdag	▶ 1. Påskedag	▶ 2. Pinsedag
▶ Nytårsdag	▶ 2. Påskedag	▶ Grønlands Nationaldag
▶ Helligtrekongersdag*	▶ Store bededag	▶ Juleaftensdag
▶ Skærtorsdag	▶ Kristelig himmelfartsdag	▶ 1. juledag
▶ Langfredag	▶ 1. Pinsedag	▶ 2. juledag

*Ved helligtrekongersdag, der er en halv helligdag, ses der bort fra hele dagen.

Den skattemæssige værdi – delvise frirejser

Værdien af delvise frirejser beskattes i øvrigt efter de samme satser, der gælder for frirejser, jf. § 19, stk. 2 og ovenfor under afsnit 4.

$$\frac{\text{Antal feriedage m.v. (ikke medregnet helligdage)}}{\text{Antal dage i alt (ikke medregnet helligdage)}} \times \text{Rejsens pris} = \text{Skattemæssig værdi delvis frirejse}$$

Eksempler på opgørelsen af delvise frirejser

Eksempel 1

C bor i Nuuk og tager på delvis frirejse bestående af et kursus og ferie. C rejser d. 3. maj og returnerer d. 13. maj. Der er 2 kursusdage på rejsen henholdsvis d. 5 og d. 10. maj. C holder ferie de resterende dage. Når der ses bort fra rejsedage, lørdage og søndage, består rejsen af 7 dage. Heraf er 2 dage arbejdsdage og 5 dage er ferie.

Den private del af rejsen udgør 5/7-dele og dermed mere end 50 procent af opholdet, derfor er rejsen en skattepligtig delvis frirejse. Ved en billetpris på 8.000 kr., udgør den skattepligtige værdi af rejsen ((5/7) x 8.000=) 5.714 kr. Den private andel udgør mere end 1.000 kr., derfor skal den skattemæssige værdi på 5.714 kr. medregnes til C's skattepligtige indkomst.

Eksempel 2

D bor i Ilulissat og tager på delvis frirejse i perioden fra d. 2. maj til d. 28. maj. Rejsen går fra Ilulissat – Kangerlussuaq – København – Oslo – København – Kangerlussuaq – Ilulissat. D arbejder i København fra d. 3. til 4. maj. Opholdet i Oslo består i en 3 dages konference i perioden fra den 5.-7. maj.

Når der ses bort fra rejsedage, lørdage og søndage, består rejsen af 19 dage. Heraf er 14 dage feriedage, mens 5 dage er arbejde.

Der afholdes mere end 5 dages sammenhængende ferie, og rejsen er en skattepligtig delvis frirejse. Hvis rejseudgifterne fra Ilulissat – Kangerlussuaq – København og retur er på 12.000 kr., udgør den skattepligtige del af rejsen ((14/19*12.000 kr.=) 8.842 kr.

Rejseudgifterne for rejsen København – Oslo – København er en erhvervsmæssig rejse, hvorfor udgifterne til denne del af rejsen, ikke skal medregnes ved opgørelsen.

Hvis den ansatte havde afholdt feriedage i forlængelse af opholdet i Oslo, skulle rejseudgiften hertil også medregnes ved opgørelsen.

BESKATNINGSTIDSPUNKTET

Indkomståret 2022

Værdien af en frirejse skal som udgangspunkt medregnes til den skattepligtige indkomst i det indkomstår rejsen er købt, uanset at rejsen afholdes i et senere indkomstår.

Eksempel

En ansat får bevilget en delvis frirejse, der gennemføres i marts 2022. Rejsens formål er et erhvervsrelateret kursus på 2 dage. Den ansatte holder 2 ugers ferie i forlængelse af kurset. Rejsen købes af arbejdsgiveren d. 22. december 2021. Da beskatningstidspunktet er i 2021, skal rejsen behandles efter de i 2021 gældende regler. Rejsen beskattes derfor ikke som en delvis frirejse, da reglerne om delvise ferierejser først træder i kraft fra og med indkomståret 2022.

Indkomståret 2023 og frem

For indkomståret 2023 overgår frirejser til at være A-indkomst, jf. § 75, stk. 1, nr. 4. Beskatningstidspunktet ændres ikke som en følge af dette.

Arbejdsgiveren skal indeholde skat af værdien af tjenesterejser i den måned, hvor beskatningstidspunktet indtræder (samtidig).

ARBEJDSGIVERS PLIGTER VED FRIREJSER

Såfremt der afholdes udgifter til en skattepligtig frirejse m.v. efter § 19 b, skal arbejdsgiver:

- Opgøre den skattemæssige værdi af årets frirejser efter § 19 b
- Inden udgangen af januar måned i året efter indkomståret oplyse, om det foregående års hel eller delvis frirejser, jf. § 30, i landstingslov om forvaltning af skatter.

Manglende indberetning af frie goder kan medføre foranstaltninger i form af bøder.

Fra og med indkomståret 2023 overgår frirejser til at blive A-indkomst med deraf følgende pligt for arbejdsgivere til at indeholde A-skat af frirejser og svare arbejdsmarkedsafgiften.

Se oversigten nedenfor.

Indkomståret 2022

	A-indkomst	B-indkomst	Skattefrit	Arbejdsmarkedsafgift	Indberetningspligt / skema
Frirejser		X		Nej	Ja - årligt - A11
Delvise frirejser		X	Bagatelgrænse på 1000 kr.	Nej	Ja - årligt - A11
Feriefrirejse		X	1 årlig feriefrirejse	Nej	Ja - årligt - A11
Til- og fratrædelsesrejser			Ja	Nej	Nej
Rejse ved nærståendes kritiske sygdom eller død			Ja	Nej	Nej

Indkomståret 2023

	A-indkomst	B-indkomst	Skattefrit	Arbejdsmarkedsafgift	Indberetningspligt / skema
Frirejser	X			Ja	Ja - månedligt - A1 Ja - årligt - A11
Delvise frirejser	X		Bagatelgrænse på 1000 kr.	Ja	Ja - månedligt - A1 Ja - årligt - A11
Feriefrirejse	X		1 årlig feriefrirejse	Ja	Ja - månedligt - A1 Ja - årligt - A11
Til- og fratrædelsesrejser			Ja	Nej	Nej
Rejse ved nærståendes kritiske sygdom eller død			Ja	Nej	Nej

HENVISNINGER

Landstingslov om indkomstskat § 13, § 19 b, § 19 c, § 34, stk. 1, nr. 15 og § 75.

Landstingslov om forvaltning af skatter § 30.

Skattestyrelsens vejledning af 25. april 2008 vedrørende beskatningen af feriefrirejser.

WWW.AKA.GL

Akilerartarnermut Aqutsisoqarfik
Intaleeqqap Aqputaa nr. 1
Postboks 1605
3900 Nuuk